

[A. G. Normann.]

somheder, for hvilke statens medvirken har været så betydningsfuld ikke mindst på jordpolitikens område.

Der er efter mit skøn en sådan folkelig tilslutning både til udstykningen, til grundforbedringen og til landvindingsarbejdet, at det vil blive hårdt vejr her i landet, før venstre og de konservative får disse opgaver stemplet og fordømt som ting, der ikke angår samfundet. Siden jordlovene af 1899, altså faktisk nu i to menneskealdre, har venstre sammen med os andre lagt navn til bevillinger til den jordpolitik, der er ført, og som så stærkt præger den danske jordfordeling, ja, det danske landbrug og derunder den danske andelsbevægelses udvikling. Derfor står det for mig som et af hovedspørgsmålene i denne debat at få klaret, om venstre nu går over på de konservatives linje. Jeg mener at erindre og har nu konstateret, at det er rigtigt, at i sidste samling holdt det konservative parti op med at stemme for den årlige forlængelse af loven om udlån til statshusmandsbrug. Vil venstre nu under hensyn til det fælles program gøre som de konservative? Hvis venstre vil det, hvad så med statsgarantien for det nye kreditinstitut for fiskeriet? Også dér holdt de konservative sig tilbage i fjor; men nu vil husmænd og fiskere i den kommende tid spørge: hvad vil venstre? De konservative har jo traditionelt set stort på de mindre erhvervsdrivendes interesser, men venstre har dog hidtil sammen med det radikale venstre holdt sig i en vis overensstemmelse med de to erhverv og disses ledere. Hvad nu? Er partiet nu på vej ud af disse erhvervs interessesfære?

Jeg har her omtalt enkelte afsnit af oppositionens program. Forsøger man at danne sig et billede af, hvad det samlede program står for, hvis det blev realiseret i sin helhed, så skal jeg kort resumere:

Udgangspunktet er jo skatteenedsættelser med 800 mill. kr., idet man hertil føjer, at 400 mill. kr. skal indvindes ved besparelser. Hvordan fremkommer nu disse besparelser? Ja, de 6 mill. skal spares på militær- og presseattachéer, på husholdningsrådet, levnedsmiddelinstituttet og socialforskningen. Dernæst siger man, at bevillingerne til aftenskoler, biblioteker, skolebespisning og børneforsøg skal nedskæres. Hvis man går

ud fra nedskæring med halvdelen af beløbene, så betyder det 27 mill. kr. Dernæst er det hensigten, at børnetilskuddene skal nedsættes med 65 mill. kr. Der skal ske en forhøjelse af lejen i visse lejligheder med 30 mill. kr. Udlån og tilskud til landvinding, grundforbedringer og håndværket og arbejderboliger og de ting, jeg kommenterede før, skal bortfalde, d. v. s. en besparelse på 41 mill. kr. Endelig siges det, at tilsagnene om lån til boligbyggeri skal nedsættes med 100 mill. kr. årligt. Hermed er vi da nået til besparelser på i alt 290 mill. kr. Der er nu to områder tilbage, nemlig sygeforsikringen og arbejdsløshedsforsikringen, og da de samlede besparelser siges at skulle være 400 mill. kr., må man vel så gå ud fra, at statens udgifter på disse to områder skal nedsættes med 100 mill. kr. Hermed er spareprogrammet angivet, men hvad er det nu udtryk for?

Jeg formoder, at de 100 mill. kr.s besparelse til lån til boligbyggeri er en misforståelse, da der overhovedet ikke er givet sådanne tilsagn og der ikke i dette øjeblik er udsigt til, at sådanne tilsagn vil blive givet i de kommende år. Af de resterende 290 mill. kr.s besparelser vil i hvert tilfælde mere end 200 mill. kr. ramme de mindrebemidlede, de ca. 40 mill. kr. betyder inddragning af midler, der anvendes til fremme af produktive formål, og endelig er der altså de 6 mill. kr.s besparelse på forskellige mindre betydende områder. Det er en dristig politik, og jeg tror at turde sige, at befolkningen heller ikke vil godkende den.

Hertil kommer så det centrale: en øjeblikkelig skatteenedsættelse på 800 mill. kr. og 200 mill. kr. i øgede militærudgifter, d. v. s. en udpumpning af ny købekraft på ca. 1 milliard kr. på et tidspunkt, hvor der er fuld beskæftigelse og hele erhvervslivet er i sving. Hvis man tænker sig dette gennemført, vil inflationens sluser være åbnet på vid gab.

Samtidig går forslaget ud på, at skatterne straks skal tages ud af pristallet, så de 800 mill. kr.s skatteenedsættelse ikke vil bringe pristallet ned.

Jeg skal ikke yderligere karakterisere en sådan politik, men enhver ved, at ingen, der har et regeringsansvar, ville vove at gennemføre den.